

Fővárosi Ítéltábla

8.Pkf.25.172/2021/3.

A Fővárosi Ítéltábla az SBGK Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe.; ügyintéző: Dr. György Ádám ügyvéd) által képviselt kérelmező neve (kérelmező címe.) kérelmezőnek – a Dr. Krajnyák és Társa Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe1., ügyintéző: Dr. Krajnyák András ügyvéd) és a Somfai és Társai Iparjogi Kft. (ügyvéd címe2., ügyintéző: Giber János szabadalmi ügyvivő) által képviselt C... Smart Home Zrt. (kérelmezett címe.) kérelmezett ellen a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala védjegyet lajstromozó határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Törvényszék 2021. január 6. napján kelt 3.Pk.22.946/2020/8. számú végzése ellen a kérelmezett 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy a kérelmezőnek 15 napon belül fizessen meg 60.000 (Hatvanezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A kérelmezett 2018. július 5. napján színes ábrás megjelölés védjegyoltalmát kérte a Nizzai Megállapodás szerinti 7., 9. és 11. osztályba tartozó áruk tekintetében. A védjegy a negyedkörcikkből induló, befelé keskenyedő spirálformával stilizált ...állatt formázó, kék színű ábrából és a fekete színnel írt "c..."szóból áll, úgy, hogy az utolsó betűt követően felül egy körbe zárt, kis méretű „R” betű látható. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) a megjelölést 2019. február 14. napján meghirdette a Szabadalmi Közlöny és Védjegyértesítőben.

[2] A megjelölés lajstromozása ellen 2019. május 7. napján a kérelmező és T.Z. felszólalással éltek a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 5. § (2) bekezdés a) pontja alapján a megjelölés lajstromozás nélküli korábbi tényleges használatára hivatkozva. Beadványaikban utaltak rá, hogy a kérelmező 2017. december 5.

napján a "K..." szó védjegyoltalmát igényelte, az eljárás M17... ügyiratszámmon van folyamatban, abban a kérelmezett és egy másik társaság is felszólalást jelentett be.

[3] A Hivatal 22. és 23. sorszámú végzésével felhívta a felszólalókat, hogy jelöljék meg azt a Vt-n kívüli jogszabályt, melybe a megjelölés bejelentő általi használata ütközne. A felszólalók 2019. július 30. napján ilyen jogszabályként a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpvt.) 2. §, 6. §, valamint 6/A. § (1) bekezdés a) és b) pontjait jelölték meg. Majd a kérelmező 2020. július 30. napján érkezett beadványában nyilatkozatát kiegészítette és lajstromozási akadályként a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontját, valamint 5. § (1) bekezdés a) pontját is megjelölte a korábbi elsőbbségű, időközben a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.437/2020/3. számú végzése alapján lajstromozni rendelt "K..." védjegyére, illetve kereskedelmi nevének sérelmére hivatkozva.

[4] A Hivatal M1802069/47 ügyiratszámú határozatával a színes ábrás megjelölést 232 041 számon védjegyként lajstromozta és külön-külön kötelezte a felszólalókat 150.000 forint eljárási költség kérelmezett részére való megfizetésére. A hatóság a felszólalást nem találta megalapozottnak. Rögzítette, hogy a kérelmező a Vt. 5. § (1) bekezdés a) pontját a felszólalásában nem jelölte meg, hanem arra történő utalását, valamint a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjára alapított felszólalását csak 2020. július 30. napján terjesztette elő, emiatt e kizáró okokat a Vt. 61/B. § (1) bekezdése értelmében nem lehetett a felszólalás jogalapjának tekinteni, így azokat a Hivatal nem vizsgálta. Ezt követően a lajstromozás ellen fellépő felek által feltárt bizonyítékok értékelése nyomán a Hivatal arra a meggyőződésre jutott, hogy a megjelölés egyik felszólaló általi intenzív, tényleges használatának megvalósulása sem állapítható meg, ezért a fennmaradó további vizsgálati szempontok elemzése nélkül a megjelölésre védjegyoltalmat adott.

[5] A döntés ellen a kérelmező élt jogorvoslattal a hivatali határozat megváltoztatását és a védjegybejelentés elutasítását kérve. A kérelmezett ellenkérelme a megváltoztatási kérelem elutasítását célozta.

[6] Az elsőfokú bíróság végzésével a Hivatal M1802069/47 számú határozatát hatályon kívül helyezte és a Hivatal új eljárásra utasította. Megállapította, hogy a kérelmező eljárással felmerült költsége 160.500 forint, a kérelmezett költsége 100.000 forint. Döntését a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjára, 61/B. § (3) és (5) bekezdéseire, illetve 61/D. § (8) bekezdésére alapította.

[7] A támadott határozatot érdemi vizsgálatra alkalmatlannak tartotta, mert a Hivatal a lajstromozáshoz szükséges tényállást nem tárta fel kellő alaposággal. Rámutatott, miszerint a kérelmező felszólalásában elsőként azt rögzítette, hogy a "K..." szóra 2017. december 5. napján védjegyoltalmat kért, megadta a folyamatban lévő eljárás ügyszámát, továbbá hivatkozott az abban tett nyilatkozataira is. A beadvány nem tartalmazott jogszabályi hivatkozást a kizáró okok vonatkozásában és a korábbi használatra hivatkozás körében nem

volt megjelölve az sem, hogy a bejelentő általi használat mely jogszabályba ütközne. A Hivatal erre vonatkozóan az M1802069/22 számú végzésével felhívta a kérelmezőt, aki válaszában kiegészítette a korábbi védjegybejelentésre vonatkozó felszólalását is, azzal, hogy „mivel a megjelölés írásmódjában majdnem teljes, míg kiejtésében teljes egyezést mutat a "K..." elnevezéssel, a bejelentett megjelölés kétségtelenül alkalmas arra, hogy az intelligens otthoni szolgáltatások iránt érdeklődőket megtévevessze, ...”. E körben a Vt. 4. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira is utalt.

[8] A törvényszék indokolása szerint a felszólalási eljárást megindító iratból félreérthetetlenül kitűnik, hogy a kérelmező korábbi védjegybejelentésére tekintettel is kifogásolja a tárgyi védjegybejelentést. Az ütköző korábbi jog az irat tartalmából egyértelműen megállapítható, a felszólalás oka ezáltal megjelölésre került. A beadvány kétségtelenül nem hívja fel a Vt. 4. §-át, de ezt a Vt. 61/B. § (3) bekezdése nem is írja elő, így a jogalap egyértelmű megjelölésének elmulasztása a felszólalás hiányosságának minősül, melyet a Hivatalnak hiánypótlási felhívással kellett volna orvosolnia a Vt. 61/B. § (5) bekezdése értelmében, amit e tekintetben elmulasztott. Mindazonáltal a kérelmező a más okból kiadott hiánypótlási felhívásra válaszolt, és ebben már a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontját is lajstromozási akadálynak állította a vonatkozó jogi érvelés kifejtése mellett. Az elsőfokú bíróság megjegyezte, hogy a kérelmezett ellenkérelmében maga is aggálytalanul képes volt azonosítani ezt a jogszabályi rendelkezést a felszólalás jogalapjaként. Tehát a Hivatal megalapozatlanul tekintette a korábbi védjegybejelentéssel kapcsolatos felszólalást a Vt. 61/B. § (1) bekezdésében előírt határidőn túl előterjesztettnek, és így a 61/D. § (8) bekezdésének téves alkalmazásával hagyta figyelmen kívül a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjára alapozott felszólalást. Ekként a Hivatal a Vt. 61/D. § (8) bekezdésébe ütköző lényeges eljárásjogi szabálysértéssel hozta meg határozatát, amely a feleknek a többfokú eljáráshoz, valamint a jogorvoslathoz való jogának sérelme nélkül a bírósági eljárásban nem volt orvosolható. Ezért a törvényszék a Vt. 91. § (2) bekezdés b) pontja alkalmazásával a döntést hatályon kívül helyezte, és a Hivatalt új eljárásra utasította előírva, hogy a megismételt eljárásban a hatóságnak az M17... számú korábbi védjegybejelentésre alapított, a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja szerinti felszólalást is érdemben kell vizsgálnia.

[9] A döntés ellen a kérelmezett fellebbezett, ebben a végzés megváltoztatásával a megváltoztatási kérelem elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy egyedül a felszólaló jogosult eldönteni, hogy milyen korábbi joga alapján kíván fellépni a lajstromozással szemben, de ennek a Vt. kommentárja, továbbá a Hivatal Módszertani Útmutatója szerint a beadvány tartalmából egyértelműen ki kell derülnie. Előadta, hogy a Hivatalnál az M030 számú űrlap szolgál a felszólalás benyújtására, minősül kezdő iratnak és ezen a felszólalók a jogcímet a Vt. 5. § (1) bekezdés a) pontjában, valamint (2) bekezdés a) pontjában adták meg, vagyis a törvényszék tévesen rögzítette, miszerint a felszólalást megindító iratból félreérthetetlenül kitűnik, hogy a felszólaló korábbi védjegybejelentésére tekintettel is kifogásolja a kérelmezetti védjegybejelentést. Ezért nem hibázott a Hivatal, amikor az alaki vizsgálat során arra hívta fel a kérelmezőt, hogy jelölje meg pontosan milyen jogszabályhely alapján nem részesülhet oltalomban a támadott megjelölés. A kérelmező a hiánypótlásban nem pontosította vagy jelezte azt, hogy a korábbi védjegybejelentésére is alapítaná felszólalását, erre való hivatkozását már csak jóval a felszólalási határidő lejártát követően tette meg, ily módon az ekkor kifejtett érvelést és okokat a hatóság megalapozottan hagyta figyelmen kívül a Vt. 61/D. § (8) bekezdésének kizáró rendelkezése miatt.

[10] A kérelmező fellebbezésre tett észrevétele tartalma alapján az elsőfokú végzés helybenhagyására irányult, mert álláspontja szerint az nem változtatható meg olyan módon, ahogy azt a kérelmezett kéri. Ugyanis, amennyiben az ítéltábla nem osztja a döntést, úgy a határozatot hatályon kívül kell helyezni és a törvényszéket az eljárás megismétlésére kell utasítani, mivel nem vizsgálta meg, hogy a Hivatal által megalapozatlannak tartott egyéb – a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontján kívüli – felszólalási okok megalapozottak-e vagy sem. Fenntartotta, hogy az ütköző védjegybejelentésére való hivatkozást kellő időben és módon terjesztette elő, emiatt helyesen következtetett arra az eljárt bíróság, hogy a hatóság jogszabálysértően nem vizsgálta a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja szerinti lajstromozási akadályt.

[11] A fellebbezés nem alapos.

[12] Az elsőfokú bíróság döntésének megváltoztatására a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

[13] Elfoglalt jogi álláspontja miatt az elsőfokú bíróság egyáltalán nem érintette a hatóság által vizsgált, a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt lajstromozást gátló okot, hanem csak abban a körben vizsgálódott, hogy kellő időben és módon került-e előterjesztésre a Vt. 4. § (1) bekezdésére alapított felszólalási ok, és arra a megállapításra jutott, hogy a kérelmező a Vt. 61/B. § (3) bekezdésének megfelelően járt el, így a Hivatalnak ezen ok alapján is vizsgálnia kell a védjegybejelentés oltalomképességét.

[14] A kérelmezett fellebbezése lényegében arra irányult, hogy a másodfokú bíróság vizsgálja meg a kérelmező által a korábbi használatra vonatkozóan feltárt összes bizonyítékot és állapítsa meg, hogy a Hivatal megalapozottan jutott arra a meggyőződésre, hogy nincs akadálya a védjegyoltalom megadásának. A kérelmező helyesen érvelt azzal, hogy amennyiben az ítéltábla nem ért egyet az elsőfokú bíróság döntésével és indokaival, úgy a hatáskör elvonás tilalmának, illetve a felek több fokú eljáráshoz való jogának megsértése nélkül nem bírálhatja érdemben felül a Hivatalnak a korábbi tényleges megjelöléshasználat kapcsán elfoglalt álláspontját, hanem a Pp. 389. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 381. § szerint a határozat hatályon kívül helyezésének és a törvényszék új eljárásra és új határozat hozatalára utasításának lenne helye, mert ebben a kérdésben először az elsőfokú bíróságnak kell döntenie.

[15] Tekintettel arra, hogy a Pp. felhívott 2. §-ának (2) bekezdése alapján a bíróság a fél által előterjesztett kérelemhez kötve van és a fellebbezésben a kérelmezett a végzés hatályon kívül helyezését nem kérte, kötelező hatályon kívül helyezési ok pedig nem merült fel, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 389. §-a folytán irányadó Pp. 383. § (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Ily módon az eljárást a Hivatalnak kell

megismételnie, és ezt követően kerül újabb megváltoztatási kérelem nyomán az első-, ismételt fellebbezés esetén pedig a másodfokú bíróság is abba a helyzetbe, hogy valamennyi felhozott lajstromozási akadály esetében érdemben vizsgálódjon és döntsön.

[16] Az eredménytelen fellebbezés miatt a Pp. 83. § (1) bekezdése és 81. §-a alapján a kérelmezett köteles megfizetni a kérelmezőnek a fellebbezéssel felmerült másodfokú eljárási költségét, ami a képviselőt ellátó ügyvéd munkadíját foglalja magában. Ennek mértékét az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alkalmazásával az igényelt 120.000 forint + áfával szemben 60.000 forint + áfában határozta meg, figyelemmel a pertárgy 300.000 forintos értékére, továbbá a ténylegesen elvégzett képviselői munkára.

Budapest, 2021. április 6.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró